

052 744 8137

תיק מס': 4940/12

בית המשפט הצבאי ביהודה

בפני כב' השופט: סא"ל שמואל קידר

התביעה הצבאית

(באמצעות ב"כ עו"ד אריאל אחישר (תביעות להב))

נגד

הנאשם: דיב זהדי דיב סאלם, 858887573 / שב"ס - נוכח

(באמצעות ב"כ עו"ד נאשף דרוויש - נוכח)

רמ"שית: רב"ט שיר מזרחי

מתורגמן: טור' עומרי

תאריך הדיון 03/01/13, כ"א בטבת תשע"ג

מהלך הדיון

ביהמ"ש מזהה את הנאשם.

הנאשם מצהיר כי מייצג אותו עו"ד נאשף דרוויש.

תוב"צ: אבקש להאריך את מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

סנגור: אין ראיות לכאורה, ואם יש ראיות לכאורה אז לא קיימת עילת מעצר, ואם קיימת עילת מעצר אז ברף התחתון. לכן, אבקש לשחרר את הנאשם. סבו של הנאשם נפטר אתמול, הראיתי למתורגמן ביהמ"ש את מודעת האבל בעיתון אל-קודס. יש דו"ח פעולה שמתאר אמרות של המשיב, אני כבר אומר לביהמ"ש כי הדבר לא כביל, לא הוסבר לנאשם על זכויותיו. דבר נוסף, בפני ביהמ"ש מונחת בקשה למתן אורכה לתעודת חיסיון, הסכמתי מדיון קודם מתן אורכה עד היום ותו לא. הסברתי לחברי שאם מדובר בחומרים המתייחסים לשיטות פעולה, זה לא מעניין אותי, אך אם מדובר במידע מודיעיני ובמי שמתעסק ברכבים גנובים הוא אחר, ואני מתכוון לאחיו של הנאשם, אז אני מתנגד לאורכה ומבקש מביהמ"ש להתייחס לחומר ולראות אם הוא רלוונטי.

תוב"צ: יש לנו מספר עדויות לא מועט שקושרות את המשיב ולא את אחיו לעבירות של סחר בכלי רכב גנובים, אני מסכים להציג זאת בפני חברי הסנגור. השלב שאנו נמצאים בו היום, זה שלב שביהמ"ש אמור לדון בבקשת מעצר עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו של הנאשם. תעודת חיסיון נחתמת על ידי אלוף לאחר שהוא בודק את כל החומר, בשלב זה אין אינדיקציה לבקשת הסנגור, הבקשה שלו תחשוף את כל ההליך. חברי טען שכל הידיעות מתייחסות רק לאחיו של הנאשם, אך אני הוכחתי שלהפך מדובר. אחיו של הנאשם לא עצור, חיפשנו והוא לא היה במקום.

סנגור: מדובר בכתב אישום שהוגש, אדם שנמצא מאחורי סורג וברית. אם אני עושה הבחנה בין חומרים הקשורים לשיטות פעולה זה לא רלוונטי מבחינתי אך אם יש התייחסות לפעילות עבריינית אני חושב שאני צריך לקבל את החומר, אם אין תעודת חיסיון עד היום אני חושב שאני צריך לקבל את החומר. אני לא יודע מה מפורט בחומר ואם מתייחס למשיב עצמו או לא, אך בסופו של יום חברי מבקשים לעצור את הנאשם עד לתום ההליכים ולשלול את חירותו, ובנסיבות שסבו של הנאשם נפטר אתמול, לא יעלה על הדעת כי בנקודות זמן זו כשמבקשים לעצור עד לתום ההליכים לא יכול להיות שיבקשו אורכה של 60 יום לתעודת חיסיון. אם אוכל לבדוק ולעייין

בחומר אוכל לתת תשובות לעניין המעצר ולתת את דעתנו. אנו לא נמצאים בתיק בטחוני, אנו נמצאים בתיק שמתייחס לעבירות רכוש. לכן לכל הפחות לקבל פרפראזה לחלק מהחומר.

תוב"צ: מפנה את ביהמ"ש לשני פסקי דין של ביהמ"ש העליון. שההליך הראוי והנכון הוא להגיש החומר לאחר שתתקבל תעודת חיסיון. בש"פ 6453/10. ההליך הראוי הוא להאריך את תעודת החיסיון ולאחר מכן אם חברי יחשוב שיש דבר שהוא צריך לראות את החומר הוא יכול להגיש בקשה להסרת תעודת חיסיון. בביהמ"ש בישראל זה 60 יום ופה מדובר בכ-3 שבועות בערך.

סנגור: חברי אומר שלביהמ"ש זה אין שיקול דעת, ברגע שתביעה באה עם בקשה למתן אורכה לתעודת חיסיון היא בלא בדיקה והתייחסות לחומר. קביעה זו יש בה פגיעה מיותרת וקשה בנאשמים שנמצאים בסטאטוס של עצור. צריך להזכיר, הכלל הוא שתעודת החיסיון אמורה להיות מוגשת עם כתב האישום. אנו באים עם בקשה למתן אורכה כי יש אילוצים, זה לא הופך את זה למשהו אוטומטי. אני לא סבור שזה אוטומטי, אני סבור כי ביהמ"ש לא יקבל את הגישה של חברי. הפסיקה שהציג חברי, אומרת בדיוק את הדברים שאני טוען. אם הוא היה משוחרר לא הייתי טוען, היינו ממתינים עד שהיינו מקבלים את החומר. זה תיק שאם הוא מורשע בו, אדם ללא עבר פלילי, מדובר בשלושה אירועים, לכל היותר הוא יקבל עונש של מספר בודד של חודשי מאסר ולא מעבר לזה. חברי באים ומבקשים חודשיים להמתין. במקביל מוגשת בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו, הוא מאחורי סורג ובריה עד שנקבל את החומר, ואי אפשר להתעלם מזה.

ה ח ל ט ה

הוגש כנגד הנאשם כתב אישום עם שלושה פרטים הקשורים בקנייה או פירוק של כלי רכב גנובים ויחד עם הגשת כתב האישום, הגישה התביעה בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו של הנאשם ובקשה למתן אורכה להוצאת תעודת חיסיון של 60 יום.

הסנגור ביקש שתינתן החלטה קודם לבקשה למתן האורכה טרם הדיון בבקשה במעצר עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו של הנאשם, כי סבור הסנגור שיתכנו השלכות לעניין עילת המעצר והראיות לכאורה.

החומר הרלוונטי, ידיעות מודיעיניות, מדובר בעשרות עמודים הקשורים הן לנאשם והן לאחיו שמבוקש לחקירה.

יצוין כי מתוך עיון בחומר הנ"ל לא נראה שיש בהם חומר שעשוי לעזור לקו ההגנה של הנאשם, אלא להפך. נראה שהתביעה הייתה שמחה להיעזר בכל החומר שבו על מנת להביא להרשעתו של הנאשם, כי הרי בתוך החומר, חומר מפליל רב לפחות בצורה שהחומר הוגש לעיון.

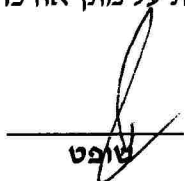
עיינתי בהחלטה שהוגשה לעיוני בש"פ 6453/10, ובו השופט פוגלמן מציין, שהכלל הוא שבקשה למתן תעודת חיסיון צריכה להיות מוגשת יחד עם הגשת כתב אישום. אך מציין שלפעמים המציאות "מתנגשת תדיר עם צורכי המציאות".

אף אני סבור שמציאות לפעמים כופה עלינו את התנהגותנו ובכל זאת זה דורש זמן להשיג תעודת חיסיון לאור הפרוצדורה הארוכה של הבאת הבקשה בפני אלוף הפיקוד העסוק בדברים נוספים וחשובים מעבר לעיון וחתימה על בקשה כאמור.

התובע המלומד ציין כי באזור בדרך כלל הוצאת תעודת חיסיון לוקחת כ-3 שבועות לעומת בישראל כאשר בקשה כאמור לוקחת כ-60 יום.

בנסיבות אלה ולאחר שאני סבור שאין בחומר שעיינתי בו כדי לעזור לקו ההגנה, וכן לא כדי לעזור אף בשלב של ראיות לכאורה כדי לבסס בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו של הנאשם, נראה לי שיש מקום להיעתר חלקית לבקשת התובע, ולהורות על מתן אורכה של 30 יום מהיום להוצאת תעודת חיסיון.

ניתן והודע היום, 03/01/13, בפומבי ובמעמד הצדדים.

1 תוב"צ: לעניינו, אבקש לעצור את הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו. חומר הראיות
2 מבוסס על דוחות פעולה של שוטרים. שוטר בשם שמביקו גיל, דו"ח פעולה שלו מיום 18/12/12
3 שתפס רכב מזדה לנטיס בצבע כסף החשוד כמזויף. דו"ח נוסף של שוטר שתפס מזדה לבנה ורכב
4 טויוטה קורולה בצבע כסף. אני מגיש לביהמ"ש את תיק החקירה. מפנה את ביהמ"ש לדוח תמלול
5 קטע ווידאו מה-18/12/12 כאשר החשוד בנוכחות חוקרי משטרה אומר בעמוד 2, כאשר החוקר מורד
6 בלאו שדובר ערבית. היה נוכח שוטר שתרגם את הדברים בשם זייד. החשוד אומר שם בעמ' 2
7 שהוא ואחיו קונים רכבים מהרשות. הוא אומר במפורש שבגלל שהוא עובד ברשות, ואז הוא נשאל
8 שוב אם הוא ואחיו קונים אותם והוא משיב שוב בעמ' 2 בשורות אחרונות ובעמ' 3 באותו תמלול,
9 המשיב הסביר שכל מחנה פליטים יש רכבים גנובים ובכל העולם יש רכבים גנובים, ואחי מפרק
10 ומרכיב להם, ואומר שבין הרכבים נתפס טויוטה ואז נשאל מאיפה קיבלו אותם, ואומר שקיבלו
11 אותם מהרשות. בעמ' 4 שורה 5 הוא נשאל אם הוא קנה את הטויוטה מהרשות לפירוק, הוא אומר
12 כן, ונשאל אם ידע שהיא גנובה ואומר כן וכ"ו. דו"ח פעולה מיום 18/12/12 רס"ר זייד דריישה
13 שערך אותו. אני מפנה את ביהמ"ש להודעתו של המשיב מיום 18/12/12, הוא מאשר שנתפסו
14 אצלו שלושה רכבים גנובים בעמוד 2 בהודעתו. הוא אומר ששלושת הרכבים האלה גנובים של
15 יהודים, כשנשאל איפה היו המפתחות של רכב המזדה הגנוב הוא אומר שהם היו בבית שלו
16 ובשורות 22 ואילך אומר שסאמר הביא לו רכב גנוב וכ"ו. ניתנה לו אזהרה וזכות להיוועץ עם
17 עו"ד, כשהוא נשאל כמה שילם על המזדה הגנובה הוא אומר 1,500 ₪ ומודה בזה ששילם לו,
18 ונשאל אם שילם במזומן והוא אומר שאחיו שילם במזומן והוא ראה את זה. בהמשך הוא משנה
19 את גרסתו ובאותו מועד הוא הרכב לא היה מדווח כגנוב. הוא מזהה בחקירתו בעמ' 3 את ביתו
20 והיכן נתפסו החלקים ומצביע על המגרש. הוא נשאל לגבי מזדה מזויפת והוא אומר שהרכב לא
21 שייך להם והוא שייך לבחור שהביא לכאורה את הרכב.

22 בעדותו של המשיב מיום 24/12/12 כבר חוזר בו מאמרתו ומשנה גרסה, הוא מכחיש שהם שילמו
23 כסף לאותו סאמר, אני מפנה לעמ' 2 שורות 7 ואילך. אחר כך מאמתים אותו עם העובדה שבמהלך
24 התשאול שהתמלול נמצא בפני ביהמ"ש, הוא נשאל אם הוא מתעסק עם רכבים גנובים הוא אומר
25 שהעבודה שלא לא ברכבים, ואז מציגים לו סרטון ובו הוא נצפה מתקן רכבים ומתעסק איתם ואז
26 הוא אומר שזה נכון אך הוא לא אמר את זה כי הוא פחד. בעדות של סאמר סעדה שהביא את
27 הרכב הגנוב, הוא תושב ירושלים ללא עבר פלילי והחליטו לשחרר אותו. באמרתו סאמר מוסר
28 גרסה שהיא לא מדויקת ומעממתים אותו עם בעלת רכב המזדה ואז הוא מודה שמסר גרסה שקרית
29 והוא מודה שהוא הביא את הרכב לאחיו של הנאשם והוא שילם לו 1,500 ₪ והוא מאשר שגם
30 המשיב היה איתם יחד. בעמ' 6 שורות 156-157 הוא מזהה בתמונות את המשיב, בעמ' 6 שורות
31 170-171. כאמור בתיק החקירה קיים מזכר שבו הוחלט לשחרר את סאמר כי הוא תושב ירושלים
32 ואין לו עבר פלילי והוא מעורב רק במקרה אחד של גניבת רכב, וזאת בניגוד למשיב שנמצא לפנינו
33 שהוא מעורב בשלושה אישומים והוא תושב שטחים. המשיב כאן בדוח התשאול שביהמ"ש יכול
34 להתרשם ממנו בווידיאו שם החוקר זייד, וגם מאמרות של המשיב יש ראיות מוצקות. מעבר לכך,
35 בביתו נתפסו הרכבים. בחקירתו מיום 24/12/12 מציגים לו תצלום אווירי והוא מצביע על הבית
36 שלו ששם נמצאו הרכבים. מעבר לכך, הוא מצביע בעמ' 2 שורות 18-20 בתצלום האווירי על כניסת
37 העפר שליד הבית שלו ואז הוא נשאל איך הוא מסביר שהמזדה עמדה ליד טויוטה קורולה גנובה
38 נוספת הוא אומר שזה רכב של מישוהו אחר. מפנה לדוח של שוטרים שאומרים שהם הגיעו כדי
39 לחפש כלי רכב גנובים אצל משפחת סאלס שנכחו בבית ד"ב סאלס ומוחמד סאלס ומצאו כלי רכב
40 החשודים כגנובים, בחיפוש מצאו מפתחות של רכב בסלון הבית שפתחו רכב מזדה לבנה, זה שייך
41 לאישום הראשון. השוטרים מציינים שבצמוד למזדה חנה רכב של טויוטה קורולה עם לוחית
42 זיהוי שהייתה שייכת במקור לרכב מסוג יונדאי. אני מפנה לדוח של עינב חוונדי שהיה ביחד עם
43 שוטרים אחרים וגם לדוח של שמביקו גיל שגם הוא השתתף בחיפוש.

44 לגבי הרכב האחר, יש לנו חוות דעת ראשונית של מומחה מז"פ שקובע ששתי המכוניות המזדה
45 והטויוטה הם רכבים גנובים שנגנבו מישראל ורכב אחר, מזדה לנטיס יש חשד שהטבעת השיטה
46 אינה מקורית והטבעת מספר המנוע הינה מושחתת. פסיקה של ביהמ"ש הצבאי לערעורים שאומר
47 שגם אם מנוע או רכב איננו בוודאות ניתן לשייך אותו לישראל, על פי הספיקה ניתן לקבוע כי יש
48 לביהמ"ש הסמכות על פי סעיף 10 לצו בדבר הוראות ביטחון, ע"מ 2640/12 שם הייתה טענה
49 וביהמ"ש קבע שגם אם אחד המנועים לא הוכח שהוא של ישראל הרי שלביהמ"ש יש סמכות ולכן
50 ביהמ"ש זה יכול לדון גם באישום שלישי.

51 לעניין עילת המעצר, מדובר באדם שמעורב בשלושה אישומים, בסחר בשני רכבים שנגנבו במקור
52 מישראל. באישום השלישי מדובר באישום של החזקת רכב החשוד כגנוב, הפסיקה של ביהמ"ש
53 הצבאי לערעורים קובעת חד משמעית שאנשים המעורבים בסחר יש לעצור אותם חד משמעית וגם
54 לאור העובדה שהם תושבי שטחים. מפנה את ביהמ"ש לע"מ 2063/11 גם מקרה של אדם
55 שהואשם בסחר בכלי רכב גנובים והוא היה ללא עבר פלילי, וביהמ"ש דחה את הערר על החלטת
56 ביהמ"ש קמא. החלטה נוספת של ביהמ"ש לערעורים גם גניבת רכב אחד ועבר נקי, קמה עילת

1 מעצר וניתן לעצור אותו עד לתום ההליכים ע"מ 2680/12. ביהמ"ש לערעורים סוקר גם את
2 הפסיקה גם של ביהמ"ש העליון וגם של ביהמ"ש הצבאי זה, וקובע כי גם גניבת רכב אחת קמה
3 עילת מעצר עד לתום ההליכים. במקרה שלנו מדובר בגניבת שני כלי רכב. מפנה את ביהמ"ש
4 להחלטה נוספת מתיק ביהמ"ש יהודה 4666/11 והחלטות נוספות של ביהמ"ש צבאי יהודה. ע"מ
5 3404/09. אין לנאשם עבר קודם.

6
7 סנגור: אבקש כי ביהמ"ש יבסס את הקביעה על מה שמדובר במידע מודיעיני שלא נחשפתי אליו
8 ולא אוכל להתייחס לזה. הטיעון של חברי גרם לזה שאני אשנה את הסדר של הטיעון שלי. אתחיל
9 מאישומים שני ושלישי, ראשית כל לעניין הסמכות, אני עדיין לא הבנתי וראיתי למה חברי
10 מתייחס כשהוא טוען כי קיימת סמכות. חברי הציג החלטה של כב' השופט עצמון והיא לא
11 רלוונטית לענייני, שם מתייחסים לכתב אישום שיש בו מספר רב של אישומים, ואומר שלבימה יש
12 סמכות לדון, ואני גם חושב שלבימה יש זה יש סמכות לדון בפרטים הראשון והשני אך אין סמכות
13 לדון בפרט אישום שלישי. כאשר ביהמ"ש בא לעמוד את עילת המעצר אסור לו להתייחס לפרט
14 אישום שלישי, כי אין לו סמכות. סמכות נלמדת מהחוק ולא מהוראת מפקד. אני פונה לחברי
15 ולביהמ"ש ומבקש להפנות אותי לסעיף החוק שמתייחס לסמכות. פסיקה קמה על פי חוק, אם
16 ביהמ"ש במסגרת הפסיקה שלו בא ומפרש בצורה כזו ואחרת סעיף חוק ומגיע למסקנה כי זה
17 מקים סמכות, שיגיד לי לאן לפנות. אני מתוך מקום של כבוד והגינות אתמול פניתי אליו ואמרתי
18 לו שאני הולך לטעון לעניין סמכות שקשור לאישום שלישי, אני רוצה לדעת על מה אתה מבסס את
19 הטענה. עד עכשיו אני לא יודע לפי מה יש את הסמכות לביהמ"ש. אני חוזר ומבקש מחברי שיציג
20 ויפנה אותי לאותו מקום שממנו הוא יונק את הסמכות שביהמ"ש זה ידון בעניינו של פרט אישום
21 שלישי. צו האלוף קובע שמדובר ברכבים שנגנבו מהארץ, הרכיב הוא עובדתי וצריך להוכיח אותו.
22 חברי אומר שכרגע אין לו הוכחה לנתון הזה, אז כרגע נקודת המוצא שלביהמ"ש אין סמכות לדון
23 בעניין פרט אישום שלישי. אם נצא מנקודת הנחה שיש סמכות איך חברי קושר את זה לנאשם,
24 הוא אומר שנתפס ליד ביתו, זה אומר שהוא שלו ובחזקתו, אנחנו פה מדברים על מחנה פליטים
25 שהכל צפוף ולא ניתן לשייך את הרכב למשיב. זה לא נתפס בביתו ולא בקרקע שלו, למה לא השכן
26 שלו נמצא כאן. חברי צריך לבוא ולהציג ראיה הקושרת את הנאשם פוזיטיבית לרכב. חברי צריך
27 לבוא להציג את זה. אותו דבר לפרט אישום שני, באיזה אופן וצורה חברי קושר את הרכב השני
28 לנאשם. אני לא ראיתי ולא שמעתי לחברי כל טיעון שאני יכול לבוא ולהתמודד איתו.

29 לעניין אישום ראשון, חברי בא ומציג בפני ביהמ"ש דו"ח פעולה תחקור מעורבים, מציג תמלול של
30 אותה הקלטה, האירוע מצולם ונמצא בדיסק. ללא שום קשר לאמרות, ביהמ"ש לא יכול להסתמך
31 על דו"ח הפעולה הזה, ביהמ"ש לא יודע באיזה הקשר נאמרה כל אמרה ואמרה, זה לא יכול להיות
32 בסיס, ביהמ"ש צריך לבדוק בדיסק עצמו או בתמלול. התמלול הוא בעייתי כי הוא נערך על ידי
33 אוהד בלאו ואין לי אינדיקציה כי הוא מכיר את השפה הערבית. אני יכול להגיד לביהמ"ש כי
34 הדיסק משלב ערבית ועברית ואותו אדם צריך לתמלל הכל ולא רק חלק, הוא לא מתרגם לנאשם
35 מילה שיוצאת מפיו רק את חלקים. הרבה דברים לא תורגמו, אני לא יכול להצביע על משהו
36 ספציפי שלא תורגם נכון, אלא שלא הכל תורגם לתמליל. חברי בא ואומר שאני אומר שהנאשם לא
37 היה היעד אלא אחיו, לפי השוטר מנקודת אפס הנאשם היה זה שיש לגביו מידע. לא אמרו
38 לנאשם להיוועץ עם עו"ד ולא הזהירו אותו ואמרו לו שהוא יכול לשמור על זכות השתיקה. אין
39 אזהרה לא בהקלטה לא בתמליל, השוטרים לא מציינים את זה ולא אומרים לו את זה. אני מפנה את
40 ביהמ"ש לתמליל שבו הייתה חקירה לכל דבר ועניין, זה לא אמרה של דרך אגב, היה שעה שלמה
41 של תחקור וחקירה שלא אמרו לו מה הזכויות הבסיסיות שלו. יש פסק דין ששכרוב שאומר שזה
42 לא כביל וכבר בשלב זה ביהמ"ש צריך לקבוע שאי אפשר לבסס על דברים אלא קביעה של ראיות
43 לכאורה.

44 אני לא שמעתי את כל הדיסקים, התחלתי לשמוע. אני יכול לומר שבחקירות עצמם הוא הוזהר
45 כמו שצריך. בדיסק של התחקור בשטח, דווקא אותו שמעתי את רב הקטעים, ואני אומר בוודאות
46 לא היה שום אזהרה כפי שהדבר מקבל ביטוי בדוח הפעולה עצמו וגם בתמליל. אם הייתה אזהרה
47 אז הדבר הראשון שהיו מתמללים זה אזהרה. ב-18 וב-24 בחקירת המשטרה אני לא שמעתי את
48 הכל אבל את התמליל שמתייחס לאירוע הספציפי הזה אני כן שמעתי. מעבר לזה, האדם הזה לכל
49 אורך חקירתו בא ואומר שהוא לא קשור לזה, שהוא עובד במשטרה הפלסטינית ושה רכבים של
50 אחיו. בהרבה מקומות אומר משתמש ב"אנחנו", אבל הוא מתכוון לאחיו. לכל אורך הזמן, גם
51 שהוא משתמש במונח "אנחנו" ברור שהכוונה לאחיו. בתמליל אמו אומרת שהבן שלה מראן מתקן
52 רכבים, והאח מוחמד גם אומר שזה עסק של מארן, פאדי אומר שזה עסק של מארן, הוא אומר
53 שעזר לו וניקה לו את המקום אבל העסק הוא של מארן בלבד. בשלבים מסוימים בתמלול שאני
54 אומר שהוא לא כביל הוא משתמש במונח "אנחנו" אך החוקר אומר לו למה הוא משתמש במונח
55 זה. הוא כל הזמן מזכיר את שמו של אחיו מארן, הוא מסביר שהרכבים שייכים לאחיו מארן. הוא
56 נותן תשובות לשאלות ומסביר, ואומר שהוא עצמו לא קשור לזה. הם אומרים לו שבתחקור הוא

- 1 אמר שהוא כן קשור, והוא מסביר שכשהם באו לביתו כשאמו והאחים שלו שם הוא רק רצה שהם
2 יצאו מהבית שלו אז הוא אמר כן, רק כדי שיצאו מהבית שלו, אחיו בכו וצעקו ורצה שרק יעזרו
3 אותו כדי שיצאו מהבית. פעם ראשונה הוא נמצא בסיטואציה מסוג זה, ואין לו שום קשר.
- 4 יש שני רכבים, רכב אחד אני טוען בהיעדר סכמות, ויש עוד רכב. אין שום ראיה הקושרת אותו
5 אישית לרכב. באישום השלישי, אני מדבר אתמול עם התובע שהכין את התיק, והוא אומר
6 שהאישום הראשון הוא הכי חזק. יש בחור בשם סאמר והוא גונב את הרכב של החברה שלו ומוכר
7 את הרכב למארן אחיו של הנאשם, סאמר מספר בהתחלה סיפורים ואומר שהוא לא גנב. ב-20/12
8 מביאים את חברתו ומכניסים אותו לפינה והוא מודה שהוא גנב. הוא אומר בצורה מאוד ברורה,
9 בשורה 51 שהוא מזהה את המוסך של מארן ושם הייתה המאזדה.
- 10 אני עצמי הבן הבכור במשפחה, וכשבאים אלינו לבית אם יש משהו של אחים שלי אומרים שזה
11 שלי, האחים שלי הקטנים הם מתחת לכנף שלי. אבל הוא אומר שהמוסך של מארן, שהוא הקטן,
12 ולכן זה באמת אומר שזה של אחיו מארן.
- 13 נתחזר לסאמר, לכל אורך הדרך הוא אומר שהוא את הרכב מכר למארן, שואלים אותו אם הוא
14 לקח את האוטו ומסר למארן, הוא אומר שמכר את הרכב למארן, דיב היה והוא אומר גם אחרים
15 היו.
- 16 נניח שאחים הקטנים שלי מתעסקים בגניבת רכבים, אם הם באים למחסום פה ועושים עסקה
17 ואני נמצא איתם, אני שותף למראית עין. אבל אם העסקה נערכת בבית במקום שהנוכחות שלי
18 היא נוכחות טבעית שלא קשורה, זה לא אומר שאני שותף לזה.
- 19 הנאשם מספר את הסיפור בלי לדעת מה סאמר אמר בחקירתו, הוא אומר שמארן לא חשב שזה
20 רכב גנוב, אז איך אפשר בנסיבות אלה לבוא ולהגיד שזה דיב ולא מארן.
- 21 אני חושב שיש לקבוע שאין ראיות לפרט אישום שלישי, ושני. בכל מה שקשור למזדה, גם שם אי
22 אפשר לקשור את דיב. יש אדם שאומר שגנב רכב מכר למארן, ויש את דיב שאומר שזה מארן. לכן
23 צריך לקבוע כי לא קיימות ראיות לכאורה. אם ביהמ"ש לא מקבל את הטיעון שלי במלואו, עדיין
24 יש לקבוע כי לא קיימת עילת מעצר. סאמר הוא זה שגנב את הרכב, ולא הוגשה נגדו בכלל בקשה
25 למעצר עד תום ההליכים המשפטיים, שחרורו אותו אפילו בלי תנאים ולפי מיטב הבנתי לא הוגש
26 נגדו כתב אישום בכלל. אבל את דיב מביאים לביהמ"ש צבאי ובביהמ"ש צבאי הם יכולים להשיג
27 תוצאה אחרת, ואם הם היו יכולים להביא את סאמר לביהמ"ש צבאי היו מביאים. התיק הזה
28 בביהמ"ש בירושלים, גם תושב שטחים והכל אותו דבר, הוא היה משוחרר לאלתר. אין ממנו
29 מסוכנות, הוא בן 25 ללא עבר פלילי, הוא נשוי ואב לילדים. הוא עובד ברשות הפלסטינאית
30 ומתפרנס בכבוד ופעם ראשונה שהוא נמצא בסיטואציה הזו. מצד אחד יש את פרנקל ומצד שני
31 לבוא לקחת כתב אישום כזה של חסונה, חבל שהוא לא מביא את כתב האישום של חסונה שם
32 מדובר ב-25 פריטים של רכבים, מנועים, משחטה, של עבר פלילי. חברי משווה לעניין חסונה, איך
33 אפשר להשוות בכלל. אבל אדם כזה ללא עבר ולא שום דבר, שמנהל חיים נורמטיביים משום כל
34 מוצא עצמו מאחורי סורג ובריח ומבקשים כנגדו מעצר עד לתום ההליכים. מה העונש שהוא יקבל
35 בתיק הזה כפי שהוא, מספר חודשים מועטים וזה לפני שכתב האישום תוקן. שחברי יציג פסיקה
36 של רמת ענישה. מעצר עד לתום ההליכים בא לענות על מסוכנות אבל הוא לא יכול להתעלם
37 מרמת הענישה שהוא צריך לקבל. תעודת החיסיון לבדה תוגש רק עוד חודש ואחר אחר זה נתחיל
38 לדון בתעודה ואז עד שנקבל את כל החומר, התשובה לכתב האישום לא יכולה להינתן במצב
39 אופטימי רק עוד כחודשיים, והוא עצור כבר 20 יום. חודשיים וחצי בנתונים שלו זה חמישה
40 חודשים, האדם הזה בוודאות מקבל שחרור מוקדם ומנהלי, ללא עבר, מאסר ראשון ופעולות
41 שבוצעו בשטחים. מצד אחד, המעצר הוא לא מקדמה לעונש, אך עלולה להיווצר סיטואציה
42 שהמעצר הוא הכרעת דין או גזירת דין.
- 43 הערכים שביהמ"ש הצבאי פועל לפיהם הם ערכים של מדינת ישראל, יש אדם שסבו, דיב זהדי
44 סאלם אבו שושה, נפטר אתמול בערב, מדובר באירוע טראומטי. אני מציין שבאתר של עיתון אל-
45 קודס מופיעה מודעת אבל על שמו של הסבא. המשפחה הייתה אמורה לבוא עם מסמכים, שאשתו
46 נמצאת בהריון מתקדם ועוד מסמכים אך עקב פטירת הסב לא יכלו להגיע. המשפחה אמרה לי את
47 זה כדי להסביר למה לא יגיעו היום לדיון, ולא כדי לנצל את זה. זה נתון אנושי, כבודו של אדם
48 שיכול להיות נוכח עם משפחתו בזמן אבלם כאשר סבו נפטר, הוא הנכד הבכור, הוא על שמו של
49 הסבא. הערכים של הסמלים של מדינת ישראל אומרים שיש להוביל לתוצאה אנושית שאומרת
50 שצריך לשחרר אותו על מנת שיהיה עם משפחתו. אפשר לקבוע ערבויות, הפקדה כספית גבוהה,
51 ערבים ישראלים בעלי תעודת זהות כחולה שיש לי את הפרטים, הם יתחייבו שהוא יעמוד
52 ויתייצב בכל הדיונים ובכל זמן שיבקשו.

ה ח ל ט ה

ביום 30/12/12, קבע כב' השופט רס"ן אריה דורני שנאשם זה יישאר במעצר עד לקבלת החלטה אחרת.

מאחר שביהמ"ש חייב להעמיק בחומר הראיות ובטיעונים משפטיים שהובאו בפני ביהמ"ש, החלטה בעניין בקשת התביעה למעצר עד לתום ההליכים תינתן ביום א' ה-06/01/13.

בנוסף, התיק ייקבע לתזכורת היום בשעה 15:00 על מנת לברר אם ביהמ"ש הספיק לתת החלטה עד לשעה זאת ולחילופין לטעון לשחרור זמני על מנת לאפשר לנאשם להשתתף בסוכת אבליים בביתו.

ניתן והודע היום, 03/01/13, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט